

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГРАД СОФИЯ**

О Т Г О В О Р И

от **ДОЙЧИН ИВАНОВ ДОЙЧЕВ** – кандидат за заемане на длъжността „**АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ-ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР**“ на Окръжна прокуратура – Ямбол на въпроси, зададени на основание чл. 50 ал.1 от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, във връзка с чл. 194а ал.6 от ЗСВ, от Директора на Български институт за правни инициативи – гр. София

1. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и по-специално административните ръководители?

Несъмнено работата на магистратите и в частност на административните ръководители се характеризира със своите специфични стресови фактори – най общо казано една високо отговорна, напрегната, голяма по обем дейност, с високи изисквания за качество и срочност, свързана и с непосредствен контакт с граждани, а за административните ръководители и свързана с натоварване относно организацията и дейността на съответната структура. Изхождайки от това, според мен, на базата на анализ на тези стресови фактори е необходимо да се изработят едни общи рамки за тяхното ограничаване в съдебната система, в които да се търси конкретното преодоляване на стресовите фактори за всеки конкретен магистрат, доколкото, считам, че стресовите предпоставки са строго индивидуални. В рамките на тази, ако може да се нарече, обща политика, следва да се предвидят конкретни мерки за преодоляване на стреса, усъвършенстване на трудовата среда, поддържане на добър работен микроклимат. От съществено значение за ограничаване на стресовите фактори са функциите на административните ръководители, които следва да наложат ясни организационни правила, предвидимост в действията и нормална работна атмосфера и колегиални отношения. Ограничаването на стресовите фактори в дейността на магистратите и съдебните служители следва да се извършва при отчитане

на спецификата на конкретната работа и изпълняваната длъжност, като разбира се това се отнася и за административните ръководители в съдебната система. Ограничаването и предотвратяването на действието на стресовите фактори е едно от необходимите условия за подобряване качеството на работа на магистратите.

2. Нужно ли е продължаващото (текущо по смисъла на чл. 249 ал.1 т. 3 от ЗСВ) обучение на магистрати да стане задължително? По какви теми, според Вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурори и следователи в ОП-Ямбол?

Изхождайки от юридическото образование, придобитата юридическа правоспособност и преминаването през обучение в Националния институт на правосъдието, несъмнено магистратите са подготвени теоритически и практически за упражняването на съответната професия – съдия, прокурор или следовател. Доколкото обаче, юридическата материя и законодателство са динамични и променящи се, това обуславя и необходимостта, магистратите да се обучават и след назначаването им в съдебната система и в процеса на изпълнение на служебните им задължения. Продължаващото и текущото обучение на магистратите имат отношение и водят до повишаване квалификацията на магистратите. Считам, че към момента в рамките на организирани от Прокуратурата на Република България, от Националния институт на правосъдието, от международни организации, от неправителствени организации обучения, съществуват достатъчно добри възможности прокурорите да повишават нивото на своите професионални знания и квалификация. Следва да се има и предвид, че в системата на Прокуратурата на Република България са утвърдени Правила за осъществяване на обучения за повишаване на квалификацията, в рамките на които прокурорите и следователите сами посочват темите, по които желаят обучение. Практическата полза от този подход е голяма, тъй като темите на обучение реално се извеждат от актуалните проблеми и спорни теоритически и практически въпроси, възникващи в процеса на работа. Това и обуславя от своя страна и интереса и активността на прокурорите и следователите към тези обучения. Изхождайки от това, намирам, че към момента на прокурорите и следователите се предоставят достатъчно адекватни възможности за участия в обучения за повишаване на професионалната им квалификация, което и води до ненужно въвеждането на задължителни обучения. В контекста на гореизложеното, относно темите, по които следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурори и следователи в ОП-Ямбол, за 2020г. в рамките на обучението провеждано от Прокуратурата на Република България са били заявени теми, като: 1. Съдебномедицински и съдебнопсихиатрични експертизи; 2. Специфика на исковете по ЗОДОВ; 3. Крипто валута - правна проблематика, свързана със сделки в аспекта на извършване на престъпления против данъчната и

осигурителните системи; 4. Престъпления против околната среда; 5. Компютърни престъпления – чл.319а от НК и следващите; 5. Провеждане на разследване в отсъствието на обвиняемото лице.

3. Смятате ли, че прокуратурата трябва да си сътрудничи с неправителствени организации. Ако „да“, в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество?

Считам, че прокуратурата може да си сътрудничи с неправителствени организации, като това сътрудничество се осъществява в съответствие със закона и функционалната компетентност на прокуратурата. Сътрудничеството може да бъде свързано с въпроси и по теми, изхождащи от ежедневната работа на прокуратурата, към които обществото проявява интерес и които са актуални, с цел повишаване ефективността на превенцията и противодействието спрямо престъпленията и противообществените прояви. Важно е сътрудничеството между прокуратурата и неправителствените организации да се осъществява на регламентирана основа, при прозрачност с оглед недопускане на съмнения за обвързаности и зависимост. Считам, че в рамките на едно такова сътрудничество може да се реализират инициативи, които са полезни за обществото.

4. Смятате ли, че административните ръководители трябва да преминават специализирано обучение, с оглед на специфичните правила, разписани за тях в Раздел III на Етичния кодекс?

Несъмнено Раздел III на Етичния кодекс установява по-високи и специфични изисквания за магистрата на ръководна длъжност, изхождайки от неговите функции и роля. За да може да отговори на тези изисквания, несъмнено и съответния магистрат следва да притежава необходимите човешки, нравствени и професионални качества – много добра професионална подготовка, чувство за независимост, за професионална чест, чувство на колегиалност и диалогичност и същевременно решителност при отстояване на позициите и взетите решения, безкомпромисност към слабостите и нарушенията в работата, следва да притежава воля и решителност да поема и да носи отговорност за своите действия и за своята дейност, както и за дейността на съдебния орган като цяло, който ръководи и др. Притежаването и демонстрирането на тези качества от съответния ръководител в съдебната система, в частност в прокуратурата, при осъществяване на неговата дейност ще му даде и възможност да спазва възведените правила в Раздел III на Етичния кодекс. В рамките на обучителните програми на Прокуратурата на Република България, на Националния институт на правосъдието и на международни организации се провеждат обучения, предназначени специално за магистрати на ръководни длъжности, на теми, касаещи изграждането и доразвиването на ръководни качества, разгръщането на управленските умения и съответно точното и адекватно осъществяване на

ръководните функции и задължения, в контекста и на специфичните правила на Раздел III на Етичния кодекс. Считаю, че със залагането и в бъдеще на такива обучения в обучителната програма на Прокуратурата на Република България и на Националния институт на правосъдието биха се постигнали съответните цели, което и води до липсата на необходимост от въвеждането на едно специализирано обучение.

5. Резултатите от изследването „Нагласи на магистрати към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на Главния прокурор, Председателя на ВКС и Председателя на ВАС“ проведено по поръчка на БИПИ през 2019г., показват, че 54.5% от прокурорите и 67% от съдиите подкрепят промяната на чл. 126 ал.2 КРБ по отношение на функциите на Главния прокурор. Вие виждате ли перспектива и необходимост от такава промяна? Кой според Вас би могъл да извършва независимо разследване срещу Главния прокурор, Председателя на ВКС и Председателя на ВАС?

Според мен разпоредбата на чл. 126 ал.2 от Конституцията на Република България ясно установява и регламентира функциите и правомощията на Главния прокурор и моето мнение, е че не се нуждае от промяна. При необходимостта от промяна на Конституцията на Република България, считам че същата следва да бъде извършена след внимателен и задълбочен анализ от законодателната власт и при съобразяване с решенията и становищата на Конституционния съд

6. На стр.37 от Вашата концепция, Вие заявявате, че една от целите, които си поставяте е „провеждане на адекватна медийна комуникация, с цел повишаване на общественото доверие .... И в частност на Окръжна прокуратура-Ямбол“. Известно ли Ви е да е правено измерване на доверието, специално в Окръжна прокуратура-Ямбол? Ако не – какво е Вашето мнение, от каква база смятате, че се тързва по отношение на доверието?

Не ми е известно да е правено измерване на доверието, специално и конкретно относно Окръжна прокуратура-Ямбол. Заявявайки в концепцията си, като цел повишаване на обществено доверие в прокуратурата и в частност в Окръжна прокуратура-Ямбол, не съм изхождал от базата на някакви стойностни стандарти, а от това, чрез всекидневеното качествено и срочно изпълнение от мен и от моите колеги прокурори на служебните ни задължения, да осигурим на обществото бързо, качествено и законосъобразно разследване на престъпленията, предаване на съд на лицата извършили тези престъпления, както и адекватна и бърза защита от престъпни посегателства, противодействие на правонарушенията и създадем усещането у обществото за справедливост и върховенство на закона. Считаю, че само по този начин можем да поддържаме едни високи стандарти на обществено доверие в работата на

прокуратурата. Част от това е и провеждането на една адекватна медийна комуникация, като считам, че отразяването на работата на прокуратурата в медиите, освен чисто информационен характер има и своята превантивна роля в противодействие на престъпността.

7. Една от стъпките, които искате да предприемете, е „осъществяване на медийни изяви по конкретни наказателни производства“ Под каква форма смятате да осъществите тези медийни изяви? Какви наказателни производства, според Вас, биха представлявали обществен интерес?

Както съм посочил в концепцията си, целта е продължаване на утвърдената вече практика по дела със засилен медиен и обществен интерес, административния ръководител /или говорителя на ОП-гр.Ямбол/, заедно с наблюдаващия прокурор, да участват в съвместни брифинги/пресконференции с представители на ОД МВР-гр.Ямбол, Гранична полиция, Агенция „Митници“. На тези брифинги/пресконференции, чрез регионалните и централните медии, обществото да бъде информирано за установени и разкрити случаи на извършени тежки престъпления, предприетите и извършени действия от разследващите органи и от прокуратурата, за постигнатите резултати. Разбира се тези и подобни медийни изяви следва да са осъществяват при стриктно спазване на Правилата за медийна комуникация, утвърдени със Заповед № РД-02-9 от 24.03.2015г. (изм. и доп., Заповед № РД-02-08/12.04.2019г.) на Главния прокурор.

Всяко едно престъпление или престъпно посегателство, което сериозно и дълбоко уврежда установените обществените отношения и правов ред, предизвиква обществен интерес и затова според мен следва своевременно и адекватно, обществото да бъде информирано за воденото наказателното производство.

С уважение: _____
(Дойчин Дойчев)

13.03.2020 г.